

Tuần Báo Vô Vi

29 tháng 3 năm 2015

Số 231

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Làm sao cảm thức được tranh trời?
- 2) Làm sao mới được gọi là thân thương?
- 3) Làm sao tự cứu được?
- 4) Làm sao về được siêu thế giới?
- 5) Tình thương do đâu mà có?
- 6) Duyên lành yêu nhau từ đâu mà có?
- 7) Bản chất hay chống đối có hữu ích gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal 06-06-97 1:50 AM 1) Hỏi: Làm sao cảm thức được tranh trời? Đáp: Thừa muốn cảm thức được tranh trời thì phải thực hành tu thiền, hóa giải được tâm tư, hướng về thanh tịnh và tự cảm thức được sự cấu trúc huyền vi của Trời Đất đã hình thành được một thể xác tinh vi thu gọn lại thành một tiểu thiên địa, có ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang, bên ngoài có gì bên trong có nấy. Càng chịu tu, lại càng thanh tịnh và sẽ tự khám phá được cõi huyền vi ẩn tàng trong tâm thức của chính mình. Sống vui cùng Trời Đất trong trật tự, nhiên hậu mới cảm thức được tranh trời tốt đẹp vô cùng sống động. Kệ: Hòa bình cảm thức chuyện ngoài trong Cảnh giới phân minh tự tiền tông Phát triển vô cùng tâm tự đạt Bền lâu vững tiến hướng thiên tông.	Montréal 07-06-97 5:20 AM 2) Hỏi: Làm sao mới được gọi là thân thương? Đáp: Thừa thân thương là thực hành chung một đường lối, có trước có sau trong trật tự. Kệ: Cùng chung thực hiện chung đường lối Giải quyết tâm linh chịu quả nhồi Thức giác cứu mình trong tiến hóa Thoát ly trần tục tự về ngôi
Montréal 08-06-97 3:50 AM 3) Hỏi: Làm sao tự cứu được? Đáp: Thừa phải áp dụng nguyên khí của Trời Đất thanh lọc tâm thân, hiệp khí cùng Trời Đất, nhiên hậu mới rõ được vị trí của chính mình vốn vẹn chỉ có phần hồn tiến hóa đúng đường thì mọi sự sẽ được yên vui. Kệ: Thức tâm tự rõ đạo chơn mùi Trí giác tâm minh tự cảm vui Ba cõi cộng đồng chung giải tiến Thành tâm tu luyện tự mình vui.	Montréal 09-06-97 4:35 AM 4) Hỏi: Làm sao về được siêu thế giới? Đáp: Thừa siêu thế giới là gốc gác của tâm linh, cần tu tự đạt tới quân bình, thì mới có cơ hội về với siêu thế giới tốt đẹp và vĩnh cửu. Kệ: Thực hành phát triển trí tâm minh Thức giác bình tâm rõ ý tình Mưu lợi không còn tâm phát triển Bình giao thanh tịnh tự mình minh.
Montréal 10-06-97 2:50 AM 5) Hỏi: Tình thương do đâu mà có? Đáp: Thừa tình thương do sự kích động và phản động đã hình thành sau sự đau thương của tình đời đen bạc, giết nhau để sống và cứu nhau sau khi cảm động. Kệ: Phân minh trí tuệ chuyển lòng vòng Cứu giúp sau khi hiểu được thông Nguyên niệm lòng thành tâm cứu độ Bình tâm thanh tịnh từ ngoài trong.	Montréal 11-06-97 4:10 AM 6) Hỏi: Duyên lành yêu nhau từ đâu mà có? Đáp: Thừa duyên lành yêu nhau từ tầng số điện quang của đôi bên hình thành, gặp nhau nhớ nhau và không bao giờ quên nhau. Kệ: Duyên lành chuyển hóa tự tô màu Thôn thức thương yêu tự nhớ nhau Đen bạc không còn ly chuyển cách Cùng chung xây dựng cùng chung tàu.

Montréal 12-06-97 4:45 AM

7) **Hỏi:** Bản chất hay chống đối có hữu ích gì không?

Đáp: Thừa bản chất hay chống đối với người khác, hoàn toàn không hữu ích gì cho tâm lẫn thân. Ngược lại biết hòa là sẽ có cơ hội tự giải, chỉ có tiền không có lùi.

Kệ:

Tâm thân hòa hợp sáng minh đời
Nhân quả không còn lưu luyến tới
Hòa hợp chung hành thêm sáng suốt
Biết mình hiểu họ rõ thân Trời.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

TU TIỀN GIẢI MINH (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Tôi nói tôi xin lỗi ông Tám. Nói chung thì ông Tám nói không kêu bạn đạo làm thầy bói. Cái điểm này ông Tám có thường xuyên nhắc nhở hoài. Cũng ông Tám trước khi khuyên mà bạn đạo không làm châm cứu, thấy không? Mà bây giờ chun vô cái hành lúc này mà ông Tám trở khuyên.

Thầy: Tôi đâu có khuyên bạn đạo không làm châm cứu. Là những người trong mình nó yếu và nó đi châm bằng kim và nó tu cái pháp này, nó châm thét rồi nó tu không được, nó mất cái nhân diện của nó. Nói một số người chớ, cái người nào hỏi đó, tôi trả lời ngay người đó, thấy không? Nhưng mà cái châm cứu là phải có cái trình độ thiền cao, lúc đó mới châm được. Cái nhân diện mà mình truyền cho người ta mà. Cho nên hồi trước những người đó là yếu lắm. Mà đi châm cứu thì nó bệnh thêm thôi. Chớ ông thầy châm cứu bệnh thêm.

Bạn đạo: Thành ra cái điểm có người nó vượt khỏi đi hoài thành ra nó thắc mắc về cái điểm này.

Thầy: Có gì đâu. Nếu mà tôi kêu người ta hết đừng có đi châm cứu. Tại sao bao nhiêu người, người ta cũng châm cứu, người ta cũng làm thầy châm cứu vậy. Nhưng mà nó không lợi cho ông thầy. Bởi vì châm cứu này là một thiền sư mới làm nổi, nó có nhân diện mạnh. Nó hóa giải được, nó mới châm được. Còn hỏi tôi có trị bệnh người ta không? Hồi trước tới bây giờ tôi đang trị bệnh. Tôi nói cho người ta sửa tánh. Bệnh do tánh sanh. Mà tôi chỉ cho người ta tu như chú chỉ cho người ta Soi Hồn, Pháp

Luân là chú là người đi trị bệnh cho người ta chứ; chú làm gì, sửa cái tánh, nó hết cái bệnh, bệnh do tánh sanh, tánh buồn bực, tánh háo thắng, tánh tự ái, nó dẹp lần lần nó hết bệnh là do cái công phu.

Cho nên, cái công phu và lúc tôi thuyết pháp đó cũng là trị bệnh. Hồi này giờ tôi cũng trị bệnh nữa, trị bệnh về tinh thần, trị bệnh hết.

Bạn đạo: Trị bệnh bằng cách này là trị bệnh gốc hay hơn trị bệnh nghĩa là dùng cái tay.

Thầy: Dùng cái tay là cái khác. Bởi vì tùy theo cái thời buổi mà làm việc. Bây giờ, tôi trị bệnh này, nó thích ứng với nhu cầu hiện tại. Hồi trước, tôi đi trị bệnh như vậy đó chú nhưc đầu, chú đâu có cho tôi châm. Ta ra kia ta xia ít đồng bạc, ta mua aspirin uống hết nhưc đầu. Mà bây giờ bắt buộc chú phải châm. Mà trong lúc chú nhưc đầu là chú bị đau khổ, chú làm sao chú tu, nói ví dụ vậy.

Tôi giúp người trong cái lúc cần, tôi giúp. Còn trong lúc không cần tôi đâu có giúp, chú thấy không? Rồi bây giờ người ta không tiền mua thuốc này kia, kia nọ, tới tôi châm xet xet hay ba cái, nó hết nhưc đầu, nó đi về nó tu. Hỏi cái gì đều hữu ích cho nhân loại nên làm. Nhưng mà cái nhân diện tôi đủ sức, tôi chịu đựng. Mà những người không có thiền làm cái này nó mệt mỏi lắm, chịu không nổi.

Bạn đạo: Nhiều khi thấy ông Tám làm hành động như vậy mà thấy nó kêu là ngu mà nó làm chuyện lớn. Ai mà một người thầy châm cứu, ít nhất tôi đa cũng là từ một đồng, hai đồng. Không có thầy châm cứu này không biết kêu thầy bằng cách gì, châm

xong rồi cho tùy hi. Còn không có tiền xe là móc cái tùy hi lấy cho tiền xe cũng được. Cái chuyện mình thấy nó nhỏ.

Thầy: Nhưng mà thấy đó, chú thấy rõ không? Chú thấy rõ là mình phải đền ơn mọi người. Tôi đang đền ơn mọi người chứ. Tôi có cơm ăn, có áo mặc là mọi người đã vì tôi thì tôi phải vì mọi người. Thì lúc đó tôi trị bệnh cho người ta, người ta nói : “Ồ! *Cái ông đó đáng thương, cho ông chút đỉnh cũng được, kêu bằng tùy hi*”. Nhưng mà tôi đi trong đường lối mọi người đã vì mình, mình phải vì mọi người. Bây giờ phải như vậy nó mới tiến bộ được. Mà đối với Vô Vi là đúng, phải tu.

Bạn đạo: Biết về Vô Vi là đúng. Ai mà làm thầy châm cứu cấp kỳ, thầy gì thầy lạp xạp, thầy bê bối cũng có cái tên. Nhưng mà ông Tám lại châm cứu mà tại sao không đặt một cái tên, có là cái gì đâu?

Thầy: Cái tên là cái nhãn hiệu. Nhưng mà cái nhãn hiệu là phải quảng cáo thấy không? Còn cái này tôi không có nhãn hiệu, không có quảng cáo. Nhưng mà người ta biết tới cái nhãn hiệu tôi. Ai muốn đặt hiệu gì cũng được, chú thấy không?

Bạn đạo: Như ông Tư hồi trước trị bệnh, ông Tư cũng có đặt cái lon sữa bò treo lên. Thì ông Tám bữa nay ông có đặt cái thùng.

Thầy: Thì tôi bây giờ tôi đặt cái rề rề rề rề của ông Trần châm cứu. Rề rề rề đó là châm cứu rồi đó, kêu cái ông Rề Rề Rề.

Bạn đạo: Chú Ngẫu nói tới châm cứu, từ này giờ ông Tám giải về châm cứu. Có một cái điều tôi giác trong những buổi mà tôi có thì giờ để gần ông Tám để học hỏi thêm. Tôi nhận thấy là bài học trước tiên ông Tám dạy, riêng cá nhân tôi nhận thức rằng về cái dục nhãn như vậy có đúng không ông Tám?

Thầy: Cái đó không phải bắt buộc việc, không phải bắt buộc việc. Nhưng mà người thiện mà nó có thanh điển rồi là nó làm được.

Bạn đạo: Tôi thấy rằng nó có một cái hiệu quả, ông Tám. Thấy nếu mà tiếp tục mà có thì giờ tới tiếp xúc với ông Tám trong những buổi ông Tám châm cứu như vậy đó thì tôi thấy cái dục nhãn tôi nó nhẹ lắm.

Thầy: Được. Thì bây giờ tới đây ngồi là cái phần thanh điển hóa giải. Bởi vì khi mà bạn tới gặp tôi là bạn chỉ đem cái thanh ra mà khoe với tôi, chứ bạn dám đem cái trục khoe với tôi đâu. Thì cái thanh nó hòa với cái thanh, nó rút thấy không? Cái trục đâu có dám đem ra, dẫu đi (*thầy cười*).

Bạn đạo: Còn cái điển Ngọc Hoàng đã xuống rồi mà sao ông Tám không đem cái hồng ân đó đem ban bố cho bạn đạo mà phải đứng đây. Điển Ngọc Hoàng ra ân không cho bạn đạo gặp.

Thầy: Bây giờ hồi này giờ bạn đạo cũng có hưởng điển của Ngọc Hoàng vậy. Nhưng mà bạn đạo không thấy.

Bạn đạo: Muốn gặp cô Kim.

Thầy: Gặp cô Kim để làm gì? Cô Kim bằng xác bằng thịt cũng như chú Ngẫu vậy, có gì đâu mà gặp. Nhưng mà làm sao mình tu Vô Vi, làm sao mình gặp được cái điển của Ngài, mới là giá trị. Chúng ta đi trong thực trạng giá trị chứ không phải đi ảo ảnh ở thế gian, thấy không?

Bạn đạo: Theo tôi nghĩ như vậy có đúng không? Ví dụ như ông Tám có phạm sự xuống để truyền bá pháp lý Vô Vi. Còn cô Kim có phạm sự nghĩa là tiếp điển Ngọc Hoàng để dạy đạo. Thì hai cái điển nó tương hợp, mỗi người học thêm cái sự sáng suốt.

Thầy: Không! Bởi vì rốt cuộc cô Kim cũng tu mà Ngọc Hoàng cũng tu, nói vậy di hiểu chưa. Tất cả cũng tu mà ra thôi, thấy không? Bởi vì Ngọc Hoàng là nắm hết cái vũ trụ huyền cơ của Trời đất. Ngọc Hoàng đâu có xuống thế gian. Nếu Ngọc Hoàng xuống thế gian thì sụp đổ hết rồi, ai làm việc, chỉ có một phần điển mà thôi. Nhưng mà cái điển người ta vẫn làm việc với điển đây mà chị không thấy, vẫn làm việc với chúng ta hàng ngày, hàng giờ, hàng đêm mà tất cả bạn đạo Vô Vi đều hưởng cái điển của Ngọc Hoàng mà không thấy. Rồi bây giờ muốn thấy cái gì nữa. Đó là cái chuyện mình còn thiếu sót.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 26/6/1977)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

THÔNG BÁO CỦA THIỀN ĐƯỜNG DŨNG CHÍ SYDNEY ÚC CHÂU

922 Hume Highway, Bass Hill NSW 2197, Australia

Thiền đường Dũng Chí trân trọng thông báo Khóa Sống Chung năm 2015 được tổ chức tại Moree, NSW, Úc Châu. Ban Tổ Chức hân hạnh được đón tiếp quý bạn đạo tham dự KSC 2015 với các chi tiết tham dự như sau:

1/ Thời gian: từ ngày 2/5 đến 7/5/2015

2/ Địa điểm: Vùng suối nước nóng Moree, NSW, Úc Châu. Địa chỉ: Góc đường Newell Highway và đường Amaroo Drive, Moree NSW 2400

3/ Ghi danh: Hạn chót ghi danh là 20/4. Hiện đã có 22 bạn đạo đã ghi danh.

4/ Điều kiện ghi danh :

- Bạn đạo và thân nhân đều được ghi danh tham dự.
- Di chuyển tự túc. Những bạn đạo ở NSW có thể di chuyển công cộng miễn phí thì được đi xe lửa miễn phí. Cần đặt vé xe lửa miễn phí xin liên lạc với BTC
- Villa cư trú trong thời gian tham dự KSC, tính trung bình khoảng \$15-36 AUD cho mỗi đêm, phòng 2 người đến 3 người.
- Ăn thực : Ăn sáng tự túc. Ăn trưa và tối do chị Phẩm và một số bạn đạo Sydney phát tâm phục vụ miễn phí.

5/ Chương trình KSC tại Moree từ ngày 2/5-7/5/2015

• **Ngày 2/5:**

10am-11pm: Nhập trại, ổn định phòng, nghỉ ngơi.

11pm-1am: Chung thiền

• **Ngày 3/5:**

9.00am: Tập trung tại phòng họp

9.00am-9.30am: Khai mạc KSC, diễn văn khai mạc (chị Phẩm)

9.30am-10.30am: Chung thiền

10.30am-12.00am: TBPTDN

12.00am-2.00pm: Ăn trưa, vệ sinh, dọn dẹp..

2.00pm-5.00pm: Tắm, nghỉ ngơi

5.00pm-6.00pm: Ăn tối

6.00pm-7.00pm: Niệm Phật

7pm- 11.00pm: Tự do
11pm-1.00am: Chung thiên

- **Ngày 4/5:**

9.00am-10.00am: Niệm Phật
10.00am-12.00pm: ôn ppcp: Soi hồn, PLTC
12.00pm-2.00pm: Ăn trưa
2.00pm-5.00pm: Tắm, nghỉ ngơi
5.00pm-6.00pm: Ăn tối
6.00pm-7.00pm: Niệm Phật
7.00pm-11.00pm: Tự do
11.00pm-1.00am: Chung thiên

- **Ngày 5/5:**

9.00am-10.00am: Niệm Phật
10.00am-12.00pm: Kinh A Di Đà
12.00pm-2.00pm: Ăn trưa
2.00pm-5.00pm: Tắm, nghỉ ngơi
5.00pm-6.00pm: Ăn tối
6.00pm-7.00pm: Niệm Phật
7.00pm-11.00pm: Tự do
11.00pm-1.00am: Chung thiên

- **Ngày 6/5:**

9.00am -10.00am: Niệm Phật
10.00am-11.00pm: Kinh A Di Đà
11.00am-12.00pm: Bể mạc KSC, bầu chọn KSC2016
12.00pm-2.00pm: Ăn trưa
2.00pm-5.00pm: Tắm, nghỉ ngơi
5.00pm-6.00pm: Ăn tối
6.00pm-7.00pm: Niệm Phật
7.00pm-9.00pm: Tự do
11.00pm-1.00am: Chung thiên

- **Ngày 7/5:**

Thu dọn và trả phòng chia tay ra về.

6/ Chi tiết liên lạc BTC khi cần:

- **Chị Khuru Thị Phẩm: Phone: 02 9724 3331. Mobile: 0418 466 328**
- **Chị Nguyễn Thị Duyên: Phone: 02 9823 8305. Mobile: 0430 486 845**

Vấn Đạo qua Internet

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

Võ Thu Sương chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 108)

(42) - Vấn: Kính thưa Thầy, kính Vô Vi lâu ngày có bụi bặm, lau chùi cách nào đừng thất lễ Bề Trên, xin Thầy chỉ dạy?

Đáp: Không có thất lễ. Mình muốn làm sạch miếng kiếng là tâm mình phải nghĩ tới Trời Phật để cho mình sạch, không có thất lễ. Miếng kiếng Vô Vi đem ánh sáng của bên ngoài tượng trưng sự thanh nhẹ cao cả của Bề Trên, mà biết sẵn sốc miếng kiếng là tức là sẵn sốc tâm thức của chính mình, kính nể Bề Trên, thực hành đúng đắn, không có sợ gì hết.

(43) - Vấn: Kính thưa Thầy, càng thực hành thiền và niệm lục tự di đà con càng hay quên mọi việc, ngay cả công việc đang làm suýt chút nữa mất việc, vậy con phải làm sao?

Đáp: Bởi vì mình làm việc là mình lấy cho lục căn lục trần làm việc, phải ghi chép, 10 giờ làm cái gì, 9 giờ rưỡi làm cái gì ghi hết, coi theo đó mà làm, không nên để trong óc. Mà nhiều người tu thiền ăn cho cố, cái ruột ở trên này nó cản cái nó quên hết hà, cho nên gần đây tôi chỉ cách thanh lọc rồi trí nhớ từ bao nhiêu năm từ hồi còn con nít cũng nhớ lại hết. Cái ruột nó sạch. Cho nên già chừng nào dơ chừng này, thanh lọc rồi nó bánh bao như trai gái, không sao hết.

(44) - Vấn: Con nghe băng khoá học Nhẫn Hoà, Thầy đã chỉ cho một bạn đạo ăn gừng để tự chảy nước miếng vì bao tử lạnh và Thầy có viết tên thuốc bắc để mua uống. Con xin Thầy cho con tên thuốc đó để con uống. Con ăn gừng miếng để bớt nước miếng chảy.

Đáp: Ăn gừng là được rồi. Ăn gừng được rồi.

(45) - Vấn: Trong gia đình có một người thân đang đêm ngủ bị sôi bọt rồi hôn mê bất tỉnh liền trong 6 tháng mới tỉnh thở, xin Thầy giải cho chúng con biết

trong thời gian hôn mê đó phần hồn của bệnh nhân đã đi đâu.

Đáp: Cái đó là nó bị động kinh rồi, hôn mê là bị động kinh rồi, phải biết trị về thần kinh mới giúp được. Bệnh của nó phải chịu theo luật nhân quả của nó, khi chết phải chịu theo luật nhân quả của nó, học và tiến trở lại. Trong lúc hôn mê phần hồn ở trong xác chứ đi đâu. Cái lúc tắt thở mới xuất ra ngồi trên đầu được.

(46) - Vấn: Kính thưa Thầy, trong băng gom lời Thầy giảng, Thầy nói ông Tư chỉ bắt tay bạn đạo mà biết chuyện người ấy, vậy ông Tư nhìn vào lòng bàn tay hay mu bàn tay?

Đáp: Ông Tư nhờ phát triển cái luồng trung tim bộ đầu, trung tim chân mày của ông, ông nhìn thấu triệt tất cả mọi việc mà chúng ta ở đây soi hồn thét rồi các bạn nhìn thấu triệt rồi các bạn sợ luôn tại sao tôi biết trước thẳng cha nó như vậy, thấy không, biết trước thẳng cha đó là xạo, không đúng, rốt cuộc là thấy nó xạo, không đúng. Cái tâm linh phát triển và trực giác của mình mở mình nhìn là biết rồi. Mình nhìn họ họ sợ họ khai hết tất cả những sự thật.

(47) - Vấn: Thầy chỉ cần nhìn xuống đất mà thấy chuyện trên Trời, thưa Thầy, Thầy nhìn góc 45 độ hay 90 độ?

Đáp: Cái nhìn của người tu Vô Vi không cần nói bao nhiêu độ. Nhìn bàn tay cũng thấy cả vũ trụ được, không có gì khó khăn, bởi vì cấu trúc từ siêu nhiên từ đó nó dần giải ra mình cứ đọc tới đọc tới nó mở ra biết liền, không có cái gì khó. Mà con người bây giờ làm được. Từ đây tới 2000 năm là làm được nhiều chuyện lắm. Cứ soi hồn đi là làm được nhiều chuyện, thấy rõ ràng hơn, không lệ thuộc nữa.

(48) - Vấn: Có đoạn ông Tư nói Thầy cũng đánh nhau với khối trước, Thầy phóng điện đỏ trời. Con tưởng điện của Thầy điện của Thầy là màu vàng trắng mà sao lại màu đỏ cả Trời?

Đáp: Đó là lúc tôi mới tu. Luồng điện anh hùng dũng chí của mọi thanh niên đều có, mà khi xuất ra ai chọc là mình chơi liền, không có dễ trễ, mà đánh

hoài họ cũng không chết, mà họ bắn mình bắn hoài mình cũng không chết. Lúc đó mình mới chịu niệm Phật, thấy niệm Phật là hay, trước súng bắn gươm giáo tấn công mà mình chỉ niệm Phật tự nhiên nó tan. Lúc đó mình thấy cái Nam Mô A Di Đà Phật nó rất hay rất quý, lúc đó mới bằng lòng hướng về Phật mà tu. Chớ ban đầu tu ai cũng muốn tu sức khoẻ, tu để có tiền, tu để có địa vị, ai cũng muốn như vậy

hết. Tôi hồi nhỏ tôi nói tôi theo ông già này tu để tôi xuất hồn vô nhà băng lấy tiền xài chớ đâu cần phải đi làm khổ lắm. Cái tâm nguyện của người thanh niên nó như vậy đó nhưng mà một thời gian rồi, mình bị đòn rồi mình thấy là giá trị của Nam Mô A Di Đà Phật nó vô cùng từ đó mới chấp tay niệm Phật, khi xuất đi đâu cũng chỉ có niệm Nam Mô A Di Đà Phật, không có làm gì hết.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Gò Vấp, ngày 5/1/97

Kính Thầy,

Con là TTM, 57 tuổi, Canh Thìn. Đây là lần đầu tiên con viết thư cho Thầy, trước hỏi thăm sức khỏe của Thầy cùng gia quyến, sau xin Thầy chỉ dạy cho đôi điều thắc mắc. Con đã tu thiền theo PLVVKHHBPP từ đầu năm 1994 và ăn chay trường luôn. Đến nay thì sức khỏe con khả quan hơn trước mặc dầu vẫn còn bệnh; về tâm linh thì tiến triển hơn xưa, bớt tham, sân, si; tinh thần thấy an lạc hơn.

Con có đến thăm chú Sáu Lung, chú bảo con ít dục hơn chị Lài (một bạn đạo Vô Vi đã vào pháp này hơn 10 năm rồi), con không biết chú nói vậy để an ủi con hay chú nói thật? Chú Sáu qua đời gần tháng nay, bây giờ không có ai để hỏi, phải viết thư làm phiền Thầy; vả lại con cũng tha thiết được thầy ban ơn viết cho con vài lời để thỏa mãn lòng yêu thương, kính mộ Thầy. Mỗi đêm khi công phu con đều có nguyện xin Đức Tổ Sư ông Tư và Thầy độ cho con tu hành đắc đạo. Có lúc con có cảm giác là có Thầy đến với con, không biết có vậy không? Con

không biết bao giờ con mới có khả năng cảm ứng được luồng điện của Thầy.

Con vô phước, Ở thế gian này con không có duyên gặp Thầy, nhưng mỗi khi con chán nản, con đều nghĩ đến Thầy. Thầy ơi, bây giờ chú Sáu Lung đang ở đâu? Những lời chú trời trần con, chú không làm đúng, thành thử con không biết hồn chú có bị trở ngại gì không, nên con hỏi Thầy vậy đó. Con nhớ Thầy có bảo khi mình "soi hồn", nước miếng ra nhiều lắm và lợc thận thủy khứ trước điển, mà thận con bị suy; từ ngày thiền đến bây giờ con không có ra nước miếng như Thầy dạy, vậy sự tu hành con có thể có kết quả không thưa Thầy? Lỗi tai con thì lạng, lỗi mũi ít khi nghe thấy mùi vị gì, nhất là mùa lạnh nó tịt luôn.

Hàm răng con thì giả, chỉ còn 2 cái răng nanh là thiệt, như vậy có trở ngại cho việc thông nhâm mạch và đốc mạch không thưa Thầy? Mẹ ruột con chết đã 45 năm rồi, không biết hồn mẹ con hiện giờ ở đâu, có siêu thoát không? Con phải cầu nguyện thế nào, xin Thầy chỉ dạy. Ở VN sắp Tết rồi đó Thầy. Con không bi quan, nhưng con cảm thấy đời chẳng có gì vui, nhìn thấy ai cũng khổ mà mình không có khả năng cứu giúp ai hết, đáng buồn lắm.

Nếu con nhận được thư trả lời của Thầy trước Tết, con sẽ vui như được quà mừng xuân của Thầy vậy, dù trong thư Thầy có trách mắng quở rầy, con cũng cảm thấy hạnh phúc lắm. Xin Thầy đừng có hà tiện ban bảo cho con vài lời dù là Thầy có bận nghe Thầy. Trước thêm năm mới, con kính chúc Thầy được an khang vui vẻ hưởng xuân cùng gia quyến. Con biết lòng Thầy ban rải tình thương khắp nơi, khắp mọi người, con cũng tham lam xin được chút tình thương đó của Thầy.
Kính thư, con, MT

THƯ HỎI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney, ngày 31/1/97

Mộng Thu con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 5/1/97 và được biết con đang thực hành PLVVKHHBPP nhưng con vẫn ôm sự lo âu kẻ chết như người sống. Khi con tu PLVVKHHBPP là chấp nhận thực hành tiến tới thanh tịnh và sáng suốt ở tương lai, đó là lo cho phần hồn ở tương lai. Vượt khỏi tầng số sanh diệt tức là vô sanh bất diệt ở tương lai. Người Vô Vi không có tuổi tác; chỉ có thực hành sửa mình trong trật tự và thanh tịnh. Cuộc sống hiện tại của con, con chưa am hiểu trong cơ tạng của con ai là chủ. Chính phần hồn và sự sáng suốt của con là phục vụ cho cơ tạng tiến hoá, con là chủ của cái tiêu thiên địa tức là thể xác này. Khối óc của con không có một ai có thể chế tại thể gian được. Con muốn tu tức là đem lại hoà bình cho chính con, trật tự cho chính con trong thương yêu và xây dựng.

Đêm đêm lo tu tức là quý thương cha mẹ rồi, con chịu tu tức là con báo hiếu cho Cha Mẹ. Cha Mẹ muốn con được bình an, phần hồn con tiến hoá và thể xác bình an. Con chịu ăn chay trường là tự dẹp tất cả nghiệp sát tại thể gian, thức tâm tu tiến và tận độ quần sanh ở tương lai, điều đó là điều cần thiết trong giai đoạn này. Con nhìn đời đau khổ! Không phải đau khổ đâu, tất cả mọi người có đầy đủ cơ hình thể xác của Thượng Đế ân ban rõ ràng "Độc nhất vô nhị", nhân tốt của Thượng Đế mà không chịu hành và hướng tâm về Thượng Đế, không hướng tâm về cõi vô sanh bất diệt tức là thiên quốc, xứ của chúng ta, chứ không phải mặt đất này xứ của chúng ta đâu. Từ tâm lo tu luyện giải thoát chính mình nhiên hậu mới hiểu được nguyên lý và luật nhân quả của Trời Đất đã hình thành. Tất

cả mỗi mỗi đều phải chịu luật nhân quả. Con muốn hỏi chú Sáu Lung ở đâu thì con nhìn lúc còn sống chú Sáu Lung có lường gạt người ta không? Nếu chú Sáu Lung lường gạt người ta thì chú Sáu Lung sẽ thọ tội. Nếu chú Sáu Lung tận độ quần sanh giúp đỡ mọi người là chú Sáu Lung sẽ có cơ hội được tu tiến tốt đẹp hơn.

Còn chuyện Mẹ con cũng vậy thôi, cũng căn cứ theo luật nhân quả mà quyết định. Lúc Mẹ con còn sống làm điều phước đức, nuôi con nhịn nhục dành dụm tiền bạc để thực hiện tình thương và đạo đức thì lúc chết sẽ được cứu. Ngược lại nếu con ý thức được và con chịu bằng lòng tu đó là con báo hiếu cho Cha Mẹ. Mẹ con tận hưởng những gì con tưởng tới người. Con tu nhiều chừng nào thì Cha Mẹ được hưởng chừng nấy, mà Cha Mẹ còn sống mà chịu tu thì các con núp cái dù của Cha Mẹ mà sống rất rõ ràng. Trời Đất Người, con là con người có ngũ tạng : kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, đầy đủ, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang đầy đủ mà thiếu thanh tịnh không thấy chính con mà thôi. Bây giờ con tu PLVV đêm đêm lo hành pháp, thì con sẽ thấy rõ, con thấy tánh hư tật xấu của chính con thì con dẹp bớt phần đó, và con làm những điều cần thiết.

Con có duyên lành được viết thư thăm Thầy, thọ thẻ cùng Thầy những sự hiểu biết của con, nhưng Thầy cũng phúc đáp cho con những sự Thầy đã khổ tu thực hành và hiểu biết và giảng dạy cho chúng con mà thôi. Không nên mê tín dị đoan. Tu là tự cứu tự thức, tự hiểu mới là người tu, không còn ý lại nữa. Sáu Lung còn sống mọi người đều ý lại và có chuyện gì đến hỏi Sáu Lung. Sáu Lung cũng là người tu thôi, không nên lợi dụng họ mà chính mình phải tự tu là đúng đắn hơn hết. Tu là tu cho chính mình, tu bằng trí ý chứ không phải tu bằng lý luận bề ngoài mà tạo khổ cho chính mình, không ích gì! Nhiều người tu không đàng hoàng lấy bóng đèn làm hào quang cho Đức Phật, thờ hình giả, cái đó là phải xuống âm phủ học lại. Giá trị hào quang của Chư Phật không phải là bóng đèn, làm sai tự gạt mình và gạt những người kế tiếp là đại tội. Còn phương pháp Vô Vi chính Thầy đã thực hành đêm đêm lo tu. Năm nay Thầy cũng đã 74 tuổi rồi, lo tu lo sửa, nhận thức sự sai lầm của chính mình, ăn năn sám hối, đêm đêm lo tu hướng tâm về Quan Thế Âm, Đức Di Đà thanh tịnh mà tu. Lòng thành kính, thực hành đúng đắn sẽ được cứu và tự cứu. Ngày nay con có duyên phước được gặp Vô Vi và được nghe những lời Thầy thọ thẻ trên giấy trắng mực đen để con hiểu chính mình. Lấy hành động quyết tâm tu,

phải tu cho rốt ráo, giải quyết trần đồ ô trược của chính mình, giải thông trí tuệ tiến hóa thanh nhẹ, không mê tín dị đoan, thực hành đứng đắn và tự cứu.

Còn về việc có răng hay không cũng có trong luật nhân quả. Lúc trẻ ăn nhiều, đèn giả phá quấy răng nhiều quá thì sớm bị rụng răng, còn bao nhiêu lại sử dụng bấy nhiêu của Trời Đất cho và dứt khoát tu học. Tu bằng trí bằng ý mới giải thoát về Thiên giới được. Chú Sáu Lung, lúc sống là người tu, thì chết cũng tiếp tục tu mà thôi, không làm gì hơn hết. Nếu còn sống mượn tu để lường gạt thiên hạ là chỉ có xuống âm phủ thọ tội mà thôi. Chúng ta không có thể ăn gian Trời Phật được, không có ăn gian Trời Đất được, một li không được, luật là luật, nhân tốt thì có quả tốt, nhân xấu thì quả xấu. Vậy con có duyên lành được nghe qua Thầy tỏ thể với con, ý thức và thực hành đứng đắn, cương quyết Soi Hồn 1 ngày 3 lần, PLTC đầy đủ, đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu là giải quyết tất cả những trần đồ ô trược trong cơ tạng của chính con và không còn mê tín dị đoan, tự chủ, tự tin, tự tiến, cương quyết như vậy mới có kết quả ở tương lai.

Năm cũ hết năm mới sẽ đến, người tu phải học nhịn nhục và chấp nhận hoàn cảnh để tiến hoá sẽ không bị lùi. Không nên tin thiên cơ mà chính ta

không hiểu được thiên cơ. Tin cái gì chúng ta hiểu. Như bây giờ Thầy đang nói chuyện với con, những gì con hiểu Thầy mới nói. Thực hành đi, con sẽ thấy khối óc con sẽ bừng sáng ra, tâm thức con sẽ yên ổn thì mới xác nhận được phần hồn và phần sáng suốt thanh tịnh để phục vụ thể xác; chứ thể xác không có phục vụ phần hồn sáng suốt được. Ý thức điều này đốc lòng tu và dứt khoát tu tiến. Trở về Thiên Quốc là xứ sở của chúng ta. Thế gian hay dành đất ép chế tâm linh, những phần tử đó sẽ thọ tội khi lìa thể xác, có luật hết con khỏi lo. Nhân tốt thì có quả tốt, nhân xấu thì quả xấu. Ngày hôm nay con biết tu, biết hít thở, lấy nguyên khí của Trời Đất để mà sống, lập lại trật tự bên trong qua PLTC khai mở tâm thức trật tự bên trong mà tiến. Vậy con nên tiếp tục. Nhân thân nan đặc pháp nan ngộ, ngày hôm nay con có thể xác và có pháp, con có cả hai, chỉ thiếu thực hành thôi, thì đêm đêm lo tiếp tục thực hành. Thầy cũng vậy, đêm đêm Thầy cũng thực hành và hướng tâm về các con, lúc nào Thầy cũng giúp đỡ xây dựng theo trình độ tiến hóa của các con mà thôi. Vậy con yên tâm lo tu, chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 18 tháng 12 năm 1977

Vận chuyển cơ hình một giấc mơ
Pháp Luân Thường Chuyển lúc không giờ
Hòa đồng muôn loại từ tâm tiền
Cảnh vật thanh tươi vẫn phát phơ.

Phát phơ chuyển hóa ngoài trong
Càng thanh càng rõ chuyển vòng khai minh
Vạn đồ phóng giải nơi mình
Bài kinh vô tự trong tình giả chơn
Tâm minh lĩnh hội hải sơn
Sơn căn chuyển hóa quy hườn hư không
Hiểu mình hiểu rõ hóa công
Trong không mà có tạo vòng sửa sai
Tu trong thức giấc đêm ngày
Bay cao bay thấp do thầy tự mình
Hồn ngài nhỏ bé đẹp xinh
Xuất giao thanh tịnh động hình quy nguyên
Thiếu tu cảm giác tâm phiền
Vì lòng vọng động đảo điên sự tình
Tu thời rõ lý đẹp xinh
Tâm người minh định lòng tin hiểu hòa
Tin nơi tự giải tự qua
Lập đà tự tiến tâm hòa nơi nơi
Cần Khôn vũ trụ đất trời
Là nơi thanh tịnh giúp đời chuyển khuynh
Hư không ngự tại nơi mình
Muôn loài cũng vậy chuyển tình hư không.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Hai (tiếp theo)

ĐẠO LẦN HAI, LẬP NGUYỆN HÓA MÊ TRẦN

HỎI TÁC GIẢ, CHỌN BÀI ĐỘ CHÚNG SINH

...
Tế Phậ: Đêm nay trò ngoan giảng pháp, thật đã khiến thầy phải mở to mắt để nhìn, quả đúng như lời “Màu xanh vốn từ màu lam mà ra, nhưng lại thắng nổi màu lam” (*Thanh suất ư lam, nhi thắng ư lam*). Nếu như chỉ cầu tìm công đức mà không tu tự tính, thì chẳng khác nào người phàm ngồi trên cao chỉ nghĩ đến chức vị mà không biết tính toán, biết lo liệu mà không biết kinh doanh, có hư vị mà không có thực chức, cho nên thầy hi vọng con thi hành tinh thần đại đạo sao cho đạt mức thông suốt tròn đầy.

Thái Sinh: Trò ngu chỉ hi vọng chúng sinh không khinh rẻ sự vô tài của những kẻ thấp hèn, hầu tiếp tục cùng nhau kiên trì, lo lắng phát huy đạo lý, xây dựng đức tin vững mạnh, nếu được như vậy kẻ hèn này cũng nguyện đem công đức riêng của mình trở thành công đức chung của toàn thể chúng sinh, chỉ mong được cùng chúng sinh dưới gầm trời học hỏi dạy dỗ lẫn nhau, vì “Ngày nào chúng sinh chưa thành đạo, kẻ hèn này nguyện không thành đạo”.

Tế Phậ: Con đã phát tâm nguyện lớn lao, từ bi như vậy hẳn là đã chứng đắc “Bồ Đề giác lộ” xứng danh là đèn sáng tinh thần của chúng sinh, là rường cột của đạo lớn, Tam Tào sẽ cảm động cùng lo hộ trì, ước mong con noi theo tinh thần đại nguyện của các đấng Quán Thế Âm Bồ Tát, U Minh Giáo Chủ Địa Tạng Vương Bồ Tát, cùng Lã Tiên Tổ thực hành mãi đại nguyện, lưu tiếng thơm muôn đời, thầy có được trò ngoan như vậy thì dầu khổ mấy cũng vinh.

Thái Sinh: Lời dạy của ân sư siêu diệu biết là bao, chỉ tiếc trò ngu này đạo thô học thiển mà lại dám lãnh trách nhiệm trọng đại này, e khó thành tựu nổi.

Tế Phậ: Tâm con đỏ của trò chính hợp tâm trời, thiên chân ngay thẳng chính hợp tâm Phật, chúng sinh lại khuyến khích con, trông chờ con, con chớ quá lo lắng.

Thái Sinh: Thưa đúng như vậy, con đã cời bỏ nhiều rồi, song đầu óc vẫn còn u tối.

Tế Phậ: Chẳng phải vậy đâu, khôn ngoan giống như ngu ngốc, khéo léo tựa như vụng về, đó là bản tính của kẻ học đạo, con có lòng ngay thẳng thầy rất vui mừng, hi vọng con sẽ thực hiện nổi.

Thái Sinh: Được nghe lời dạy của ân sư, tinh thần con phấn chấn lắm. A! Thưa bữa nay đi đạo nơi đâu?

Tế Phậ: Chớ hỏi trước, tới khi đó con sẽ rõ.

Thái Sinh: Thưa vâng, con chỉ biết nghe lời thầy dạy, đi theo đường thầy chỉ.

Tế Phậ: Mau lên đài sen.

Thái Sinh: Thưa con đã chuẩn bị xong.

Tế Phậ: Tại sao bữa nay con không nằm sát xuống đài sen?

Thái Sinh: Mới ngồi thử con đã vững chãi rồi, hơn nữa bữa nay con lại dám nắm chặt áo Phật của ân sư nên tin chắc rằng sẽ không nguy hiểm.

Tế Phậ: Áo Phật của ta đã giúp con được an toàn, ha ha...

Thái Sinh: Tiếng cười của ân sư càng khiến con thêm tin tưởng, những ngày kế tiếp thiết nghĩ con sẽ tạm thông suốt được pháp đạo nhiệm mầu.

Tế Phậ: Hay lắm, nhưng phải cẩn thận đừng có làm rách áo cà sa của thầy mới được, còn không con sẽ không bồi thường nổi.

Thái Sinh: Nếu không bồi thường nổi, con sẽ trả công cho thầy.

Tế Phậ: Ta không mở quán, không bán buôn, nếu phải đền công con sẽ làm công việc gì?

Thái Sinh: Làm công việc phổ hóa chúng sinh.

Tế Phậ: Đó chẳng phải là công việc đời mà là công việc Thánh. *(Cả thầy lẫn trò cùng cười ha*

hả...). Hay lắm, nói đông dài một chút thôi, chúng ta còn phải mau lên đường.

Thái Sinh: Được cùng ân sư đàm luận thông suốt vui vẻ nên giây phút này là giây phút tâm trong ý đẹp. Con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư khởi hành.

Tế Phậ: Đã tới nơi, trò ngoan hãy mở mắt ra.

Thái Sinh: Thưa ân sư đây là chốn nào mà giống như chốn sơ khai, hai ngôi lầu phía trước mỗi ngôi đều có một vị thiếu niên đang cặm cụi viết lách, thưa tới quấy rầy một chút được không?

(còn tiếp)

